

Kedves Molli!

Arra gondoltam, hogy kipróbálom a levélírás ősi módját, amiről az iskolában tanultam. Ugyan nem tudom, miért jobb betűnként bepötyögni egy szöveget, amikor elég lenne a gondolatátvitel alkalmazást használnom, de kíváncsi típus vagyok, így teszek egy próbát. Úgyis érdekel, hogy mi van veletek mostanában.

Hogy vagytok, milyen a sulis nálatok? Nálunk egészen jó, szerencsére mindig történik valami izgalmas. Képzeld, ma a fiúk meghackelték a tableteket! Miközben a tanár azt hiszi, hogy a feladatainkkal foglalkozunk, ők végigjátszák az egész órát... Pedig elvileg minden tablet úgy van beprogramozva, hogy csak a tananyagot lehet nézni rajta... Erről jut eszembe! Én tényleg el sem tudom képzelni, hogy ti könyvekből tanultok. Nem nehéz a táska? Hogy bírjátok minden nap cipelni? Szerencsére órákon nekünk nem kell maszkot hordani, mint nektek, mivel már jó pár éve megszűnt a Covid. A NASA kéthetes karantén és két negatív teszt után fokozatosan kitelepítette az emberiséget a Marsra. Jó pár éve felfedezték már ott az életet. Most a lakosság egyik fele a Földön, a másik fele pedig a Marson él. Mi úgy döntöttünk, hogy a Marson maradunk. Szeretünk itt élni. Sokat kirándulunk, gyönyörű a táj és nem győzzük csodálni a vörös földet. Itt már nincsenek országhatárok, sokkal egyszerűbb így utazgatni. Persze, erre leginkább csak hétvégén jut idő. Hétköznap tanítás van, pont úgy, mint nálatok. Képzeld, ebben a hónapban néhány osztálytársamnak büntetésből az iskola légdeszkáit kell délutánként karban tartani, ugyanis betörték az ablakokat, mikor a drónjukat próbálták felrepetetni a terem közepéről. Képzelheted mekkora leszidást kaptak...

Tegnap elmaradt a hetedik óránk, mert bejött egy környezetvédő, és arról tartott előadást, hogy mennyire fontos vigyázni a Földre és a Marsra. Elmondta, hogy az embereknek egyszer már sikerült megakadályozniuk egy hatalmas katasztrófát, de, ha nem figyelünk akkor újra veszélybe kerülhetnek a bolygók. Ezt nálunk a suliban nagyon komolyan kell vennünk. És nem csak tanítás alatt, hanem otthon is. Tudod, hogy mi már egyáltalán nem szemetelünk és nincsenek műanyag tárgyaink? Mi ugyan még őrünk párat otthon, de csak emlékebe, egyiket sem használjuk. Hallottam, hogy nálatok műanyag palackokban árulják az italokat. El sem tudom képzelni, hogy hová teszitek azt a rengeteg üres palackot... Nekünk rugalmas kulacsaink vannak. Ezeket speciális anyagból készítik. A kulacs, ami üresen egészen kisméretű, de feltöltve akár egy liter folyadék is befér.

Nagyon elcsodálkoznál, ha látnád, hogyan élünk itt. A legtöbben repülő autókkal közlekednek. Sokan a suliból is így járnak haza, de én ma csak légdeszkával tudok menni, mert nem érek rá a szüleim. Én meg persze még nem vezethetek. Sajnos. Sok elektromos eszközünk van. Tegnap például hazaérve majdnem hasra estem a robotporszívóban... Úgy tudom ilyen már nálatok is van. Ez a fejlett modell már felmosni, ablakot pucolni, sőt falat festeni is tud! Ez tényleg nagyon menő, de néha elég ijesztő tud lenni. Időnként én is felriadok, amikor éjszaka beindul a házi robotunk, de persze jó érzés reggel arra ébredni, hogy mindenhol rend van. Néha összecszeréli a dolgainkat, de ez senkit nem zavar.

A legfontosabb hírt még nem is mondtam. Képzeld, jövő héten lesz az osztálykirándulásunk. Úrutazásra megyünk! Nagyon várja már az egész osztály. Én főleg azt a napot, amikor a Holdat nézzük majd meg! Erről mindenképpen beszámolok maj egy következő levélben.

Persze abban, hogy ez a világ ahol most élünk ilyen legyen, nektek is nagy szerepetek volt, vagyis a te szemszögedből nagy szerepetek lesz, de majd meglátjátok... Most már mennem kell, mert el kell mennünk bevásárolni a Mars Marketbe. Majd mesélj te is, milyen nálatok az élet!

Szeretettel,
Mici